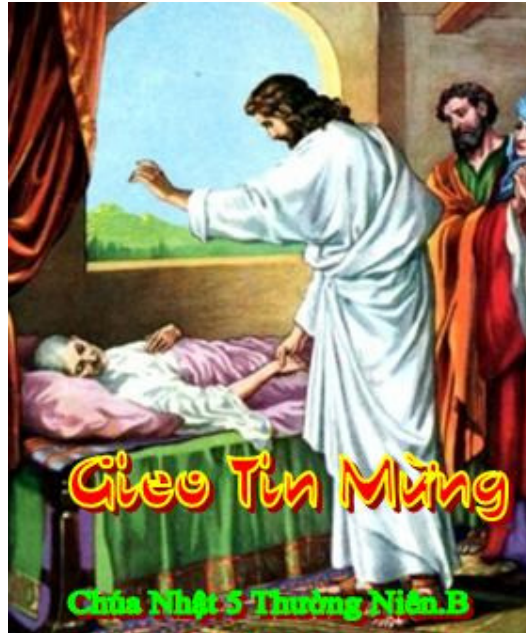

Chùm thơ 205
CN 5 TN B 08-02-2015
PM. CAO HUY HOÀNG

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo Thánh Marcô. (Mc 1, 29 – 39)

Khi ấy, Chúa Giêsu ra khỏi hội đường, Người cùng với Giacôbê và Gioan đến nhà Simon và Anrê. Lúc ấy bà nhạc gia của Simon cảm sốt nằm trên giường, lập tức người ta nói cho Người biết bệnh tình của bà. Tiến lại gần, Người cầm tay bà, và nâng đỡ dậy. Bà liền khỏi cảm sốt và đi tiếp đãi các ngài.

Chiều đến, lúc mặt trời đã lặn, người ta dẫn đến Người tất cả những bệnh nhân, tất cả những người bị quỷ ám: và cả thành tụ họp trước cửa nhà. Người chữa nhiều người đau ốm những chứng bệnh khác nhau, xua trừ nhiều quỷ, và không cho chúng nói, vì chúng biết Người.

Sáng sớm tinh sương, Người chỗi dậy, ra khỏi nhà, đi đến một nơi thanh vắng và cầu nguyện tại đó. Simon và các bạn chạy đi tìm Người. Khi tìm thấy Người, các ông nói cùng Người rằng: "Mọi người đều đi tìm Thầy". Nhưng Người đáp: "Chúng ta hãy đi đến những làng, những thành lân cận, để Ta cũng rao giảng ở đó nữa". Và Người đi rao giảng trong các hội đường, trong khắp xứ Galilêa và xua trừ ma quỷ.

Đó là lời Chúa.

HƯƠNG NAM

TRONG MẮT NGƯỜI YÊU

(Giop 7, 1-4. 6-7)

tôi phải buồn sâu mãi mãi
từ sáng sớm, đến chiều tà
ước ao là một kiếp hoa
biết gì đâu mà đau khổ

con thoi kia đòi hạnh ngộ
thoáng trong gió, thốc thoảng quay
ngày lui tàn như mọi ngày
có chi đâu là hy vọng

tôi dặn mình rất long trọng
hãy nhớ rằng, đời sống tôi
chỉ là một hơi thở thôi
mắt không thể nhìn hạnh phúc

chẳng phải hư, nhưng là thực
đừng ngờ vực, chớ buông xuôi
hãy dám biết về phận người
để lòng vui mà tín thác

tôi tin lòng trời xanh ngát
đại độ lượng, tuyệt khoan dung
biết tôi, khôn tận, khổ cùng
hằng đoái trông, tuôn thương xót

hãy cứ là bèo, là bọt
miễn là trong mắt người yêu
hãy cứ là tịch là liêu
trong bàn tay tình tạo hóa

khổ dịch ơi đừng vội vã
cứ thông dong ngả nghiêng đời
tôi tặng em vạn nụ cười
vì trong tôi muôn phước cả

Hương Nam, 02-02-2015

MỘT NGÀY CỦA CHÚA

Là một ngày xót thương, cứu chữa
Ngày tình đi vào giữa nhân gian
Cùng người tật bại, lo toan
Cùng người bệnh tật vô vàn bi ai

Là một ngày không ngại, không phẩm
Xuống đồng hàng với đám bần dân
Hiểu tình, cảm cảnh, thương thân
Chia đời khốn khó, ân cần ủi an

Là một ngày trao ban hồng phúc
Cho ai người sầu, nhục, thương đau
Vững tin giữa cảnh cơ cầu
Có bàn tay Chúa nhiệm mầu đỡ nâng

Là một ngày muôn phần bận rộn
Vì yêu ai thiếu thốn mọi bề
Thi ân giáng phúc tràn trề
Không quên phút lắng hướng về lòng Cha

Là một ngày đúng là ngày mẫu
Cho ai người theo dấu chân yêu
Xuống nơi cùng tận tiêu điều
Cứu ai khốn khổ, hắt hiu, kiếp người

Rồi khiêm tốn, tìm nơi cầu nguyện
Xin tình yêu hiện diện trên đời
Cho danh Cha, sáng rạng ngời
Nước Người Trị đến, ý Người hiển linh

Hương Nam, 05-02-2014

SAU MỘT NGÀY

Xin cho con biết tìm một phút lắng
Trong bình an cõi thình vảng, lặng thình
Cho đôi tim cùng một nhịp ân tình
Yên ắng lắm mà hình chung với bóng

Chỉ trong yêu mới nghe tình đương động
Chúa mỉm cười con say mộng ngủ ngoan
Chẳng nhớ chẳng quên những phút huy hoàng
Chẳng lo toan những điều tàn thất bại

Vì việc phải làm trên đôi tay tình ái
Có đâu là việc mê mải của con
Con đã làm với Chúa trong hân hoan
Không việc gì con đã làm cho Chúa

Rồi ngày mai, thêm một ngày mai nữa
Cũng một hành trình với Chúa, với con
Vì xót thương, con đành chịu héo hon
Và chấp nhận hao mòn cùng với Chúa

Rồi đêm mai, con lại về trong Chúa
Ngủ an bình gởi vào ngực hồn nhiên
Chúa vỗ về bồi dưỡng sức thần thiêng
Để con mãi là trái tim của Chúa

Hương Nam, 06-02-2014

BA CHUÔNG

TẠO VẬT MỚI

Vỏ trứng ơi, xin hãy mau vỡ nứt
Cho đời mừng một chú gà con
Hạt lúa ơi, thôi đi trên ruộng đồng
Cho người hân hoan mùa gặt mới
Rách mình ra đi này kén hời
Cho bướm xinh phấn khởi cất cánh bay
Đau khổ ơi, cứ thỏa mộng đọa đầy
Cho em hát bài tình ca sống lại

Có một người từ trên cao xa ngái
Xuống dạo chơi cùng nhân loại khổ đau
Thắp sáng lên niềm hy vọng xanh màu
Nơi cõi đất tưởng u sầu muôn kiếp

Gánh khổ Người, gánh tội tình khùng khiếp
Gánh nhục thân, gánh tủi hổ chưa vừa
Gánh tử hình, gánh án chết muôn xưa
Gánh sâu thẳm, khai hoa bình minh mới

Người đang đứng ở bên kia, bên đờ
Em đem khổ sầu đổi lấy niềm vui
Cứ hồn nhiên trong cay đắng ngậm ngùi
Vì có hẹn với Người nơi cõi sống

Xin Người vững trong em niềm hy vọng
Hạt thối đi, nứt mộng, nảy mầm xanh
Cho lệ tràn trên đôi mắt long lanh
Em đẹp lắm viên thành tạo vật mới

Ba Chuông, 04-02-2015

TAY NGƯỜI

Tay Người chạm tới tay tôi
Tôi nghe sức mạnh nơi Người truyền sang
Từ hắt hiu, bỗng rõ ràng
Từ run lẩy bẩy bỗng vững vàng bước chân

Lời yêu chẳng ngại, chẳng ngần
Rót lòng tôi ấp thanh âm diệu kỳ
Là Lời tác tạo, huyền vi
Nay thành nhục thể bước đi giữa đời

Người bảo tôi, bước bên Người
Đi đâu cũng thấy một trời khổ đau
Thấy bằng con mắt lau hau
Và còn thấy cả lòng trào xót thương

Dừng chân đứng lại bên đường
Tay người chạm tới đoạn trường bi ai
Lời Người như nắng ban mai
Ấm lòng giá lạnh u hoài buồn tênh

Phía đời kia đá chông chênh
Người mang gánh khổ đi lên đỉnh trời
Giờ tôi mới hiểu được Lời
Yêu người chịu chết cho người phục sinh

Tay cứu khổ, chịu đóng đinh
Tay tôi nối tiếp cuộc tình viễn du...

Ba Chuông, 06-02-2015

LÒNG THƯƠNG XÓT

Nếu con có thực lòng thương xót
Xin Chúa thương mau giúp đỡ ai
Con tin Chúa nhận lời ngay
Thì ân giáng phúc, ra tay tức thì

Nếu con cứ nản nì kêu khẩn
Mà chẳng vì chút chạnh chút thương
Gọi là từ thiện phô trương
Thì đừng trách Chúa biệt phương trời nào

Vì lòng Chúa khát khao yêu mến
Hết mọi người nguy biến khổ đau
Tình thương đã sẵn tuôn trào
Không hề cạn kiệt chẳng bao giờ ngừng

Nếu tim con nhịp rung thương xót
Cùng nhịp rung tim Chúa xót thương
Thì con đi đúng con đường
Yêu rồi sẽ hiểu tận tường Tình Yêu

Chúa không tiếc nhận điều con khẩn
Chỉ tiếc là con chẳng yêu ai
Chỉ khi con khẩn con nài
Vì yêu, Chúa sẽ đáp ngay lời tình

Chúa không cần, thông minh, trí tuệ
Cũng chẳng cần vô kể tài hoa
Chúa cần tình mến bao la
Cần lòng thương xót hải hà, vô biên

Ba Chuông, 04-02-2015

HỒ GIANG A

VỀ QUÊ ĂN TẾT

Còn gió dầm ngày ngừng ngẵng nữa
Là em lại đón một mùa xuân
Sao bỗng hiên ngoài nghe động cửa
Tiếng ai gõ cửa tựa tình quân

Nhớ đã xin rồi khoan hãy đến
Em còn lưu luyến vạn tình thân
Nào có đâu là hò với hẹn
Mà tình quân đến trước mùa xuân

Thôi nhé về quê ăn tết sớm
Giao thừa đã điểm tiếng chuông ngân
Trời bỗng âm lên dưng giá rét
Em vào hôn lễ với tình quân

Chôn cũ gian trần bao kỷ niệm
Mở lòng nhận lấy tiếng tri ân
Đau khổ, vui mừng nên thập giá
Cùng em đi trọn nẻo đường trần

Tình Chúa tưởng xa mù mịt mắt
Hóa ra gần lắm: vạn người thân
Thôi nhé em về ăn tết sớm
Chúc người ở lại Xuân Hồng Ân

*(tặng các linh hồn mới qua đời trước tết)
ở giang hồ, 06-02-2015*

NÓI DÀI BÀN TAY TỪ ÁI

Xin đừng ban tặng nhau con cám dỗ
Là lời ngon, là tiếng ngọt dối gian
Là ngai, ngôi, là áo mào, chức quan
Là tỷ bạc, là khối vàng, là hoan lạc

Xin đừng đưa nhau vào con đường tàn ác
Vô tâm, vô tình, đốn mạt, sát nhân
Bán bầy chiên ngoan, mua con sói dữ dằn
Bán bản dân, mua tử thần muôn thuở

Xin đừng thỏa hiệp nhau làm điều kinh sợ
Rồi cứ vô tư như chẳng có tội gì
Một mạng người, một tạo vật huyền vi
Đâu phải là loài vô tri vô giác

.....

Hãy lắng nghe tiếng lòng đang khao khát
Một trần gian xanh ngát nắng thương yêu
Mỗi trái tim, một quà tặng huyền siêu
Cho nhân loại mỹ miều ơn hạnh phúc

Hỡi trí khôn có muôn lời vinh chúc
Tự nguyện xưa thưở tạo tác đất trời
Có nhớ mình là báu vật tinh khôi
Trời ban tặng chỉ loài người quý trọng

Hỡi xác thân nguyên tuyền ơn sự sống
Sống cùng nhau xây hy vọng cho nhau
Người yêu nhau hiểu thấu được phép màu
Người giúp nhau qua bể dâu tất tả

Kìa bàn tay Đấng Hóa Công nhiệm lạ
Khẽ chạm vào nỗi đày đọa trần gian (1)
Dịu đau thương, nồng muôn lộc bình an
Người vui sống trong tình thân nhân loại

Mau nói dài bàn tay bao từ ái

(1) Mc 1, 29-39
ở giảng hồ, 04-02-2015

Ừ VỚI DỐI

Con đang chết khô vì thiếu nước
Hay vì chẳng ai chạnh chút xót thương
Con cô đơn sầu héo giữa thánh đường
Chiên du đãng nhiên thường nơi phố lạ

Phố của dối gian ngày đêm ồn ả
Tặng cho nhau lời giả, rất hay ho
Hương hồng trần, chẳng thực, mà thơm tho
Hơn lời thật, hơn mùi chiên chuộc tội

Phố ân sủng của loài không sám hối
Lời công minh chẳng có lối chen chân
Mấy triệu năm chưa hề biết hồi tâm
Đổi cho mới thêm mê làm cuồng loạn

Phố hư vô cùng tử thần bầu bạn
Chúc tụng nhau cho xán lạn công danh
Áo mào ngai ngôi chẳng giựt, chẳng giành
Cứ vâng dạ, ắt chóng thành minh chủ

Phố thường lạc biết bao nhiêu là đủ
Phú quý vinh hoa chưa hề cũ bao giờ
Lời đường mật ngọt ngào như múi thơ
Ai cầm nôi ngó lơ cơn cám dỗ

Con đang chết khô vì phải ngồi một chỗ
Ngó ra đời, ngó ra phố tiếc thương
Chiên ơi chiên ! Có phải chiên lạc đường
Hay con đã thỏa mộng thường..kinh hải

Xin một lặng để chính con nhìn lại
Ân sủng nào thần gian dối ban cho

ả giang hồ, 02-02-2015

GÃ TUẦN PHIÊN

CHUYỆN NHỚ, CHUYỆN QUÊN

Con sợ bị người ta quên
Mà không cần biết Chúa vẫn hằng nhớ tới
Con ham chuộng một lời ca ngợi
Mà chẳng quan tâm điều Chúa nói trong con

Con sợ mình sâu não héo hon
Mà chẳng cảm nỗi cô đơn của Chúa
Con sợ dung nhan mình tàn úa
Chưa nhìn ra Chúa gầy guộc bao năm

Con sợ mình mang tiếng mang tăm
Mà cứ nhờn nhơ làm ô danh thánh Chúa
Con sợ mình không nơi nương tựa
Quên Chúa là chỗ dựa tuyệt bình an

Con sợ mình rồi đây sẽ tàn hoang
Mà chẳng biết Chúa vĩnh hằng muôn thuở
Con sợ mình... còn biết bao nỗi sợ
Mà chưa hề nghe, sợ... mất linh hồn

Một cuộc đời có những chuyện đáng quên
Thì con lại cứ để lòng nhớ tới
Có những chuyện đáng để lòng nhớ tới
Con đứng đưng vô tình, chẳng sợ quên

Rồi thời gian bỗng chậm bước lên đên
Vẫn chưa hiểu điều cần quên, cần nhớ
Nghĩa gì đâu một kiếp người đồ vớ
Thành hư không cả nỗi nhớ, niềm quên

Có lẽ nào, Chúa cũng quên gọi tên
Bởi một đời con không hề nhớ Chúa
Còn một chút muộn màng trong héo úa
Lòng con xin nhớ tình Chúa vô biên...

gã tuần phiên, 04-02-2015

TAY YÊU KHẼ CHẠM KIẾP NGƯỜI

cảm ơn kiếp bệnh, cảnh bần
cho tôi thấy Chúa rất gần bên tôi
cảm ơn phút rã, giây rời
mà nghe âu yếm những lời ủi an

cảm ơn thân xác vỡ vụn
nhớ mình tro bụi chóng tàn hôm mai
cảm ơn gánh nợ trần ai
biết người độ lượng còn hoài tha cho

cảm ơn đau khổ dày vò
khát lòng trong trắng, thơm tho, an bình
cảm ơn kẻ trọng, người khinh
mới hay một kiếp phù sinh nhiên thường

cảm ơn kẻ ghét, người thương
nhận ơn mặc khải tỏ tường tình Cha
cảm ơn tấm bánh bẻ ra
biết còn nhân ái bao la tuyệt vời

cảm ơn bèo dạt mây trôi
lời tiên báo sớm cuộc đời phù hoa
cảm ơn một cõi người ta
ngắn dài sâu rộng cũng là chia phôi

cảm ơn Đấng Cứu Chuộc tôi
tay yêu khẽ chạm kiếp người phục sinh

gã tuần phiên, 05-02-2015

M. SAO KHUÊ

TRONG CHÚA

Người đã đưa tay nắm lấy tôi
mà tôi chẳng chịu nắm tay Người
cứ xa...xa nữa... rồi xa mãi
xa cả bàn tay, cả dáng Người

Người muốn trao lời an ủi tôi
mà tôi lơ lửng giữa xa vời
sẽ chia đau khô cho ai đó
cứ để lời Người theo gió xuôi

Người muốn cảm thông thân phận tôi
mà tôi chẳng biết đến ơn Người
mong tìm đâu đó niềm thương cảm
tìm chẳng đâu ra, dẫu một thôi

Người muốn chữa lành bệnh tật tôi
còn tôi chẳng dám tin nơi Người
có tiền ai cũng mua tiên được
có chắc mua thêm một phút đời

có chắc mua thêm được Nước Trời
hỡi lòng đại dột của tôi ơi
sao không đón nhận tình yêu Chúa
tình chữa lành bao thương tích đời

cứ để cho Người khẽ chạm thôi
tôi ơi mới thấm nét xinh ngài
bởi Người là Chúa, giàu thương xót
trong Chúa, linh hồn được nghỉ ngơi

M. Sao Khuê, 05-02-2015

VÀO NƠI THANH VẮNG

Vào nơi thanh vắng đi em
Một mình với Chúa êm đềm lời thưa
Một ngày rong ruổi nắng mưa
Theo Người từ thiện cũng vừa mỗi chân

Ngoài kia có tiếng tri ân
Em xinh, em đẹp, vô ngần từ bi
Nhưng không, em chẳng đáng gì
Việc em là phải thực thi ý trời

Nói gì với Chúa em ơi
Chẳng cần, chỉ lặng nghỉ ngơi trong Ngài
Ngủ ngoan, giấc nhẹ, tình say
Ngày bồi bổ sức, ngày mai lên đường

Thêm một ngày, để yêu thương
Trao ban, dâng hiến, khiêm nhường dần thân
Chẳng kể xa, chẳng kể gần
Người dựng nước lã, người thân họ hàng

Cũng thì một nghĩa trao ban
Ân tình Thiên Chúa vô vàn quý thay
Bàn tay Chúa, em nối dài
Ngày của Chúa, cũng là ngày của em

Vào nơi thanh vắng đi em
Một mình với Chúa êm đềm lời thưa...

M. Sao Khuê, 04-02-2015

TUYẾT MAI TEXAS

ĐỢI NGƯỜI THƠ

đợi người thơ, giờ thứ mười một
hết một đêm, rồi hết một ngày
ấy là ngày hôm nay, mai, một
cuối cùng, chẳng biết có ngày mai

.....

thơ đi đâu, những đêm dài thắm
thơ ở nơi nào, chẳng ai hay
có phải đường thơ đi, đẹp lắm
là lối yêu thương, xuống đọa đày

hóa ra người thơ trên cao tít
gánh vào hạ giới cả buồng thơ
đi giữa đời chiều mây mù mịt
chữ viết nên câu, chết bất ngờ

chết trên giường bệnh, bên người bệnh
chết đói dọc đường còn ngửa tay
chết đêm sâu, bình minh chưa đến
chết khô nơi suối nước dâng đầy

người thơ đang gánh thơ lên núi
thơ người, túi nhục cõi trần gian
em cứ mãi chờ, cứ mãi đợi
thơ khóc bên đời, lệ chứa chan

Tuyết Mai Texas, 07-02-2015

